

Znižanje prispevne stopnje

IZ ČISTEGA DOHODKA ZA VZAJEMNOST V STANOVANJSKEM GOSPODARSTVU IN ZA KADROVSKA STANOVANJA V OBČINI TER PRIPOROČILO

Skupščina stanovanjske skupnosti občine Grosuplje je na svoji 7. seji, dne 5. 7. 1984 z aneksom k Samoupravnemu sporazumu o temeljnih načrta Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Grosuplje za obdobje 1981—1985, **znižala prispevno stopnjo za leto 1984 za 10 %** iz čistega dohodka za vzajemnost v stanovanjskem gospodarstvu, ki se združujejo pri stanovanjski skupnosti (oziroma LB—Stanovanjsko-komunalna banka Ljubljana).

Tako se sedanja stopnja, 0,825 % od BOD, zniža na 0,743 % od BOD iz čistega dohodka, kar velja za leto 1984.

Prav tako se zniža za 10 % prispevna stopnja za kadrovska stanovanja (družbene dejavnosti) v občini za leto 1984 tako, da se sedanja stopnja, 0,35 % od BOD, zniža na 0,315 % od BOD iz čistega dohodka.

Poračun opravijo OZD in DS same in za poračunani znesek znižajo prispevke v naslednjih mesecih.

Skupščina Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Grosuplje priporoča OZD in DS, da v letu 1984 za 10 % zmanjšajo tudi sredstva, ki jih združujejo v okviru svojih TOZD in DS iz čistega dohodka za reševanje stanovanjskih vprašanj svojih delavcev.

SAMOUPRAVNA
STANOVANJSKA
SKUPNOST

OBČINE GROSUPLJE

S 14. področnega tekmovanja traktoristov in mladih zadrušnikov ljubljanske regije

Mladinci in MDA pri nas

Tudi letos se je širom Slovenije oglasila brigadirska pesem, brigadirske roke so pomagale prebivalcem na nerazvitih področjih ustvarjati boljše pogoje za življenje in delo.

Prav tako kot mnoge druge občine v Sloveniji ima tudi Grosuplje še nerazvita področja, ki so potrebna pomoči. Na teh področjih je pomoč brigadirjev in njihovega mladostnega člana še posebej dobrodošla. Že v prejšnji številki Naše skupnosti smo napisali nekaj o zvezni MDA Suha Krajina, saj to pot teče ta akcija že desetič. Prva izmena akcije je s svojim delom že končala, prav tako druga, tretja pa se bliža svojemu koncu. V tem času so brigadirji, ki so delali v naši občini, opravili delo pri kopanju jarkov za vodovod, melioraciji zemljišč in rekonstrukciji ceste.

Brigadirji pri svojem delu niso ostali sami, saj so se krajanji, kjer so delovišča, odzvali vabilu in pomagali mladim, da je bilo delo hitreje opravljeno. V Lučah so krajanji pomagali brigadirjem v soboto, 17. junija. Bilo je prijetno pogledati delovišče, ki je dajalo vtis velikega mravljišča. Krajanji KS Žalna so brigadirje 1. izmene, ki so delali na deloviščih v Lučah, povabili tudi na srečanje za praznik Dan borca. Ob tej priložnosti so si ogledali Taborsko jamo in popoldne pripravili kratko kulturno in športno srečanje. Za 1. izmeno je prišla na delovišče v Lučah še ena brigada, ki je zastavljeno delo zaključila. Proti koncu II. izmene so brigadirji delali tudi na cesti od Ravnega do la do llove gore. V Višnjah so v juliju urejali in čistili pašnike. Brigadirji so se med delom srečevali tudi z različnimi težavami. Še posebej v Lučah, kjer so bila tla kamnita, a so brigadirji kljub temu izpolnili zastavljeni načrt.

Poleg delovnih brigad je bila v Suhi Krajini organizirana tudi brigada Rdečega križa, ki je pomagala krajanom z varstvom predšolskih otrok. V to brigado so bile vključene učenke, ki obiskujejo Srednjo vzgojiteljsko šolo in kadeti iz Tacna.

Na žalost za to brigado, kot tudi za delovne brigade, ni velikega zanimanja mladink in mladincev. Zato je bila brigada nepopolna in so varstvo otrok lahko organizirali le v KS Zagradec, medtem ko varstvo v drugih krajih Suhe Krajine ni bilo moč organizirati.

Poleg brigadirjev iz Suhe Krajine smo letos imeli še brigado iz občine Ljubljana — Moste — Polje. Občinska konferenca ZSMS te občine že nekaj let organizira lokalno mladinsko delovno akcijo Janče. Letos je bilo delovišče v naši občini, in sicer v KS

Polica. Z delom so pričeli 18. junija in končali 8. julija. V tem času so razširjali ceste na relaciji od Kožljevca proti Malem Vrhu. To je bilo potrebno, saj je doslej ta dva zaselka povezoval le gozdni kolovoz. Kljub zelo nizki povprečni starosti (okrog 15 let), so fantje in dekleta veliko naredili. Lahko bi še več, vendar so se pojavljale težave pri pripravi trase, za kar so skrbeli delavci Komunalnega podjetja iz Grosuplje. Sicer so brigadirji in delavci Komunalnega podjetja dobro sodelovali, saj so bili delavci vsak dan prisotni na trasi. Tudi tu so se krajanji odzvali vabilu in pomagali brigadirjem na delovišču eno soboto. Povezava med njimi je bila tudi sicer dobra, saj so odigrali z brigadirji nogometno tekmo, prisotni so bili na otvoritvi akcije...

Mladi »delavci« so si v času bivanja na Kožljecu ogledali delovno organizacijo Black & Decker, kjer so zvedeli nekaj o nastanku in delovanju te organizacije, videli so tudi nekaj delovnih postopkov in pa izdelke. Odšli so tudi na izlet v Taborsko jamo, kjer so si ogledali njene naravne lepote. Želeli so si sicer tudi na kopanje, vendar jim vreme ni bilo naklonjeno.

Na mladinsko delovno akcijo so odšli tudi naši brigadirji. Letos se je brigada Jože Kovačič odpravila na Koroško in se nastanila v Ribnici na Pohorju, kjer je bilo naselje MDA Kobansko 84. Na žalost ni bil tudi v naši občini slab odziv na vabilo k udeležbi na MDA. Zbrali smo komaj tretjino brigade, kar ni niti najmanj razveseljivo.

Brigadirji so v občini Radlje ob Dravi pomagali pri urejanju PTT omrežja in tako prispevali delček k boljši povezavi prebivalcev Ribnice in okolice z ostalim svetom. Naši brigadirji so bili na trasi pridni in so bili v I. izmeni celo najboljši. Manj so si prizadevali za uspešnost v času popoldanskih in večernih aktivnosti. Seveda so sodelovali tudi pri pripravi programov za kulturne in brigadirske večere. Prav tako so se potrudili in izdali dve številki Biltena, časopisa, ki ga izdaja vsaka brigada posebej. V njem si lahko vsakdo prebere v glavnem vse tisto, kar se je brigadirjem pripetilo v času bivanja v brigadirskem naselju. Brigadirji so napisali vse o svojih in drugih težavah in problemih, o tem, kaj delajo, na koncu pa so dodali še šeepe humorja.

Brigadirji gotovo te liste večkrat obračajo in obujajo spomine na lepe trenutke, hkrati pa si še enkrat ponovijo obljubo, ki so jo dali ob slovesu, da naslednje leto zopet primejo v roke kramp ali lopato na enem izmed delovišč širom naše domovine.

Anuša Vidmar

»Če si krajan te skupnosti, moraš biti delaven...«

Delavnost in učinkovitost krajanov Muljave se tudi v poletnih dneh ni kazala dopustniško. Dela, ki so se izvajala, so bila opravljena s tako zagnanostjo, kot da so to končna dela, češ, ko se še to postori, se bo z delom za vedno zaključilo. Toda če poznamo dela in naloge te krajevne skupnosti, vidimo, da je načrt obširen in nikoli v popolnosti uresničljiv. Pred krajanji so vedno nove in nove naloge. Delo in potreba jih silita naprej k izboljšanju obstoječega na vseh področjih njihovega življenja. Nekatere stvari so že tako in tako tradicionalno vezane na njihova pleča in prava škoda bi bila, da bi ustajene »obveze« ne postale več obveze. Zdi se, kot da je samo po sebi umevno, da če si krajan te skupnosti, moraš biti delaven, in ustvarjati pri pridobivanju materialnih dobrin in nadaljevanju bogatega kulturnega izročila.

Ljudje so pripravljeni delati drug za drugega, pripravljeni so se žrtvovati, saj v tem vidijo smisel povezovanja, kar jim omogoča tudi zadovoljstvo in radost. Delo sledi delu, prireditvi. Ljudje radi prihajajo na Muljavo in se potem zadovoljni vračajo, ker vidijo trud, vložen v delu in »ploskajo« tudi takrat, kadar uspeh ni popoln. Pomoč pri zbiranju lastnih in družbenih sredstev ne izostane; iz udarniškega dela se priliva v mnoge drobne pridobitve; za krajane pa neprecenljive vrednosti, saj v celoti poznajo razmere v času nastajanja. Priznanja se doživljajo sproti, brez kovinastih ali papirnatih odličij, temveč s ponosom ob vsakem uspehu.

V prvi polovici leta so dela minila v bolj pospešenem delu na družbenem področju, pri večjem angažiranju društev in organizacij. Dela na komunal-

nem področju so še iz leta 1983 pustila toliko dolga, da se kljub samopriskupku ne more misliti o novih obvezah, čeprav bi bil že nujen fini na že obstoječi grobi asfalt.

Ob šestdesetletnem delu Gasilskega društva Muljava, njen največji jubilej v letu, je društvo izdalo »monografijo« z izčrpnimi podatki, kjer je predstavljeno dolgoletno delo te človekoljubne organizacije od leta 1924 naprej. Podatke je zbral Ciril Jurčič iz pisnih in ustnih virov in so bili v lepo izoblikovani brošuri posredovani vsakemu gospodinjstvu v krajevni skupnosti. Kdo ne bi odrazil potrebne vsote kot prispevek za nov gasilski avtomobil, ko je pomislil da je njegov prednik — sorodnik dal za gasilstvo, čeprav v težjem gmetnem položaju, celo več. Mar društvo ni nudilo pomoči človeku pri gašenju in vsem hudem, ki ga je spremljalo? Mar lahko zatajimo, da je ta organizacija v teku let izobrazila in kulturno oblikovala našega preprostega človeka? In ravno zato je bilo s širšo pomočjo in prispevki skoraj vsakega krajana moč kupiti nov gasilski avtomobil, ki bo gasilcem omogočil še večjo operativno sposobnost in učinkovitost. Praznovanje jubileja se je pričelo s slabnostno sejo društva in skupnim shodom gasilcev in gostov iz občine, 22. julij pa bi se moral vpisati v kroniko, saj so gasilci iz Muljave s tem dnem bogatejši z ustreznim avtomobilom.

Podeljenih je bilo veliko društvenih, občinskih in republiških priznanj veteranom in mlajšim gasilcem. Za tako lepo prireditev gre pohvala domačim in ostalim gasilcem iz drugih društev, interesni skupnosti, občinski gasilski zvezi, saj

so s častnim sprevedom in moderno materialno gasilsko osnovo vlili ljudem upanje, da smo v občini tudi pri gašenju ognja vedno močnejši.

Turistično društvo je ob pomoči Muzeja na Muljavi priredilo »ljudsko veselico s starimi običaji«, kjer se je skušalo pripraviti prireditve, ki naj bi bila nadvse podobna prireditvam toliko let nazaj v preteklost. Ponovno se je slišal glas teric in pokanje cepcev v rokah starejših mladičev, ki vse to še prav dobro obvladajo. Okrašena miza z jedmi iz časov naših babic pa je opozarjala mlade gospodinjke, ki se hudujejo, ko ni mesa, da je moč tudi češpljevec in močnik postaviti na mizo. Fantje so svojo moč pokazali tokrat ne v pretepu (kot star običaj), ampak pri plezanju po domačo klobaso, ki jim je ob koruznem kruhu in moštu še posebno teknila. Platonska ljubezen se je sprevrgla v »pravo«, ko je šaljivi poštar dekletu Urški prinesel duhovito razglednico od sosednje mize — imenovane Krjavelj. Soseda je svojega moža še kar odkupila, ko so ga strogi redarji po intervenciji zaprli »v zatvor«. Tudi brez čevapčičev in pleskavic, se je na ražnju pečen pujskec prilegel. Urejena dolinica ob muzeju je še enkrat oživela, da pa je bilo živo, so spet prispevali ljudje, ki živijo z vasio.

Neumorni delavci turističnega društva pa vas vabijo na polharsko noč v septembru, ko bo ob programu zopet lepo. Ponovno se bosta srečala Stari in Mladi Trpek, Krjavelj s kozo, če ga bo pot zapeljala tam mimo ter mogoče še kdo izmed Jurčičevih junakov.

Pridite na Muljavo!
Jernej Lampret